

Mùa Quốc Hận

(Thang 4 Dương Lịch)

Kính Dâng Mẹ Việt Nam

Từ tháng 4 năm 1975, đàn con bạc phận của Mẹ đã phải vội vàng lần lượt ra đi, không kịp nói lên lời từ biệt. Lênh đênh trên biển cả, nào biết đi về đâu?!

Biết bao con của Mẹ đã vùi xác dưới làn sóng bạc! Nhưng người còn may mắn tới được đất liền, trải bao nguy nan, đã cần cù lập nghiệp, tuy rải rác khắp năm Châu nhưng với một lòng thờ kính Mẹ, thức thâu đêm Quốc hận để dâng lên Mẹ tấm lòng trung hiếu của người con đất Việt nơi hải ngoại. Chắc Mẹ cũng được tạm an lòng về thân phận kẻ tha hương.

Nhưng, Mẹ ơi, sự ưu tiên của Mẹ nơi quê nhà không biết lấy gì mà lập được. Con hiểu lòng Mẹ thương các con bao la như biển cả, nên:

- Mẹ quá sót xa thầy đàn con ở lại với Mẹ trong cảnh tứ đậy biệt xứ để rồi dần mòn chết không còn xác đưa về chôn, trong cảnh đói rét khô nhục, ngày đêm rứt rề lo sợ, không biết tương lai đi về đâu, trong cảnh chiến tranh tàn khốc vẫn còn tiếp diễn nơi biên giới xa xôi, khiến cho biết bao con trẻ của Mẹ đã bỏ xác oan uổng nơi chiến địa, biết bao gia đình vô tội lâm cảnh lâm than.

- Mẹ quá đau lòng, chỉ vì có những đứa con đã phản bội Mẹ, cúi đầu lăm tay sai cho người "mẹ ghê ngoại bang" để bán cũng hóa và nô lệ hóa anh em ruột thịt một cách vô cùng tàn nhẫn.

Tuy xa Mẹ, nhưng con vẫn còn nhớ những lời Mẹ ru con:

Còn mẹ ăn cơm với cá,
Mắt mẹ liếm lá gặm xương.

Chỉ có những đứa con bất trung, bất hiếu, bất nhân bất nghĩa, không biết liêm xỉ, mới nhân tâm coi anh em ruột thịt như kẻ thù, để được "liếm lá gặm xương" của người "mẹ ghê ngoại bang" thì cho.

Còn những người con hiếu hạnh của Mẹ, hoặc đang hoạt động ở ngoài bưng, hay đang bị đày đọa nơi hỏa ngục, hay đang bị kim kẹp dưới chèn độ độc tãi khát máu, hay đang ở khắp nẻo chân trời, dù ở trong hoàn cảnh eo le nào chăng nữa, vẫn giữ nhân cách bất khuất của người con đất